

Ο σκύλος με το κρέας

/ [Πεμπτουσία](#)

Image not found or type unknown

Ένας

σκύλος κάποτε διάβαινε ένα ποτάμι. Ήταν χαρούμενος και ικανοποιημένος, γιατί κρατούσε ανάμεσα στα δόντια του ένα μεγάλο και ζουμερό κομμάτι κρέας.

«Το άρπαξα μέσα από τα χέρια τους», σκεφτόταν περήφανα, «και το έσκασα πριν προλάβουν να καταλάβουν τι έγινε... Ακόμα θα τρέχουν να με βρουν», κορδώθηκε και τέντωσε το λαιμό του, ενώ τα αυτιά του κουιόντουσαν πέρα δώθε.

Μα έξαφνα καθώς τα μάτια του χαμήλωσαν λίγο προς τα νερά του ποταμού του έφυγε η περηφάνια κι η ικανοποίηση..

- Ποιος είναι αυτός ο σκύλος μέσα στο νερό, που κρατάει μεγαλύτερο κομμάτι κρέας από το δικό μου; Είναι ποτέ δυνατόν; Δεν με ξέρεις καλά εμένα, εγώ γίνομαι σίφουνας..

Και με τη σκέψη αυτή, σαν αστραπή παρατάει το κομμάτι το κρέας του και ορμάει

να αρπάξει το κομμάτι του άλλου, βουτώντας τη μουσούδα του στο νερό. Αλλά όπως καταλάβατε άλλος σκύλος δεν υπήρχε, παρά μόνο ο δικός μας, που καθρεφτιζόταν στο νερό. Κι όσο κι αν βουτούσε και ξαναβουτούσε το κεφάλι του στο νερό δεν έβρισκε ούτε τον άλλο σκύλο ούτε το μεγαλύτερο κομμάτι κρέας που νόμιζε πως είχε.

Με σκυμμένο το κεφάλι και την ουρά στα σκέλια, κατάλαβε τελικά πως **το να είσαι πλεονέκτης και να μη χαίρεσαι τα καλά που έχεις αλλά όλο να ζηλεύεις και να επιθυμείς τα καλά των άλλων, σε κάνει δυστυχισμένο και πολλές φορές χάνεις κι αυτά που απόκτησες με κόπο και θυσίες.**